

Տոլմա բառի կազմությունը

Տոլմա բառը բնիկ հայերեն բառ է, ծագումը կապված է **Դիլմուն, Դալմա անունների** գաղափարական իմաստի հետ: **Տոլմա բառը կազմված է երկու արմատից՝ տոլ + մա:**

Տոլմա բառի առաջին արմատը «տոլ» արմատն է:

Տոլ եզրաբառը հայերենում ունի խաղողի ազնվական տեսակ, խաղողի կանաչ տերեւ իմաստը /Հրաչյա Աճառյան/:

Արարտա-ուրարտերեն Տոլ - Դիլի, Դոլի, Ուդուլի բառը նշանակում է խաղողի տերեւ:

Տոլմա բառի երկրորդ «մա» կամ «մալ» արմատը հայերենում ունի տնային կաթնատու, մսատու կենդանի իմաստը, Խոյի բարբառում տնային կենդանուն ասում են «մալ»:

«Մա» արմատը բառակերջի -լ- բաղաձայնի սղումով «մալ» արմատն է:

Այսպիսով՝ տոլ +մա եզրաբառն ունի տոլ-խաղողի կանաչ տերեւ + մալի միս իմաստը, ինչպես նաեւ՝ խոհարարական տոլ-խաղողի կանաչ տերեւով եւ մալի մսից պատրաս տած ուտեստի խորհուրդը:

«+Մա» եզրաբառը հայերենում ունի նաեւ հետեւյալ իմաստները.

-ամ-մա» արմատն ունի այժ եւ ուլ իմաստը,

-ամ- ունի նաեւ մեջ իմաստը՝ աման, ամպ:

Տոլմա, դոլմա, դալմա, դոլի

Տոլմաները. Հայերեն դոլմա, տոլմա, դոլի, ուդուլի- պատրաստվում է մսային եւ բանջարեղենային հումքով՝ խաղողի կանաչ տերեւի, կաղամբի կամ բանջարի տերեւի մեջ լցոնված եւ փաթաթված: Հայաստանում մեծ տարածում ունի թոնրի տոլման:

Բացառիկ է Տիգրանակերտի փրթե-թրփե դոլման, որը խաղողի թփով փաթաթված դոլման է, մատուցելիս վրան ավելացնում են մածուն-սխտոր:

Արարտա-ուրարտերեն «Ուդուլի» տոլման հայկական հնագույն ազգային ուտեստներից մեկն է: Նրա բաղադրատոմսը պահպանվել է Մատենադարանի ձեռագրերում՝ ավելի քան 1000 տարի:

Տիգրան- Ինանա Աստվածուհին եւ Երկիր Դիլման Դիլմուն դրախտավայրը

Շումերական մի առասպելում Ինանա Աստվածուհին ասում է.-Ես կին եմ:

Բոլոր կանայք միաձուլված են մեկ հուզու մեջ, ունեն միեւնոյն հոգի, բոլորն ունեն մեկ հուզիչ հոգի: Ես Ուրուկի-Արեգի եւ Անանայի Արքայադուստր եմ: Ես ուզում եմ վերադառնալ **իմ տուն Երկիր Դիլման:** Այնտեղ հոսում են Կաթն ու Մեղրը, այնտեղ չկա հիվանդություն, չկա մահ: Առյուծը չի սպանում, գայլը չի ուտում գառներին: Մենք շատ մոտ ենք այդ Երկրին, բայց նաեւ այն Աստեղնային ճանապարհով հեռու է մեզանից:

Դիլմուն- Երեւանի Դալմայի այգիները

Զվարթնոցի տաճարի թանգարանի շենքի առջեւ տեղադրված է ուրարտական Ռուսա 2-րդ թագավորի սեպագիր արձանագրությունը(մոտ Ք. ա. 680 – 640թթ.):

Արձանագրությունը պատմում է Հրազդան-Իլդարունիա գետից Դալմայի այգիների տարածքով ջրանցքի անցկացման եւ այդ առթիվ Աստվածներին զոհեր մատուցելու մասին:

Կարինե Հայրապետյան

Գիտությունների Համահայկական Միջազգային Ակադեմիա